

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Cruce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Capvt XVI. De prima voluntatis affectione disserere auspicatur. Quid nam sit gaudium explicat, proponit etiam rerum in quibus voluntas delectari potest, distinctionem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

portionem seu mensuram virtualiter se
 subtrahunt, & subducunt. Nam si volūtas
 de re aliqua letatur, consequenter ad ean-
 dem mensuram debet illam sperare; vir-
 tualiterq; ibi etiam dolor de illa continetur
 & timor: & viceversa, quo magis a re
 quapiam gaudium & delectatio abstrahitur,
 dolor quoque, timor & spes illius euane-
 scunt. Ad similitudinem (quamuis ne-
 quaquā hoc sit, quod illo loco adombra-
 tur) quatuor illorum animalium, quæ in
 corpore vno conspexit Ezechiel, quæ qua-
 tuor habebant facies, alæq; vnus alterius
 alis erant affixæ, & vnumquodque ante fa-
 ciem suam gradiebatur, nec reuertebatur
 cum ambularent, & facies & pennas per
 quatuor partes habebant, iunctæque erant
 pennæ cor. alterius ad alter. & nō reuerteban-
 tur, cum incederēt, sed vnumquodq;
 ante faciem suam gradiebatur. Ad eundē
 modum colligatæ sunt inuicem virtuscu-
 lousque affectionum harum alæ, cuius-
 cunq; alterius alis, vt quocunq; actualiter
 aliqua illarum faciem suam, hoc est opera-
 tionem suam, conuertit; necessariō reli-
 quæ virtualiter illam associare comitariq;
 debent, & quoties illarum vna ad terram
 fuerit demissa, vt ibi dicitur, demittentur
 & declinabunt etiam ceteræ: & quando
 sursum fuerit eleuata, etiam reliquæ eleua-
 buntur. Quo spes perrexerit gaudium quoq;
 timor & dolor subsequetur: quod si ea re-
 trocesserit, aliæ quoq; retrocedent, & sic
 de reliquis.

Ex quibus animaduerti colligique de-
 bes (ō spiritualis) quocunq; se conuer-
 rit aliqua istarum passionum, totam quoq;
 animam, voluntatem, ceterasque poten-
 tias eodem abstrahit victuræque sub capti-
 uitate passionis istius, & insuper reliquæ
 tres passiones etiā in illa passione viuunt, vt
 affligant animam, nec illam ad libertatem,
 dulcisq; contēplationis & vnionis requie

euolare parantur. Idcirco enim Boetius
 dixit. Quod si perspicuā luce veritatem in-
 telligere cupias; procul a te gaudia, spē, ti-
 morem doloremq; releges. In quantum e-
 nim passiones istæ principatum obtinent,
 nō sinunt animam esse tranquillā & pa-
 catam, quod ad sapientiam, quæ naturaliter
 & supernaturaliter acquiri potest, ne-
 cessario requiritur.

CAPVT XVI.

De prima voluntatis affectione differere auspi-
 catur. Quid nam sit gaudium explicat, proponit
 etiam rerum in quibus voluntas delectari
 potest, distinctionem.

PRIMA passionum animæ affectuumq;
 voluntatis est gaudium; quod (secundū
 eam acceptionem, secundum quam loqui
 de illa statuimus) non est aliquid aliud, quā
 satisfactio quædam voluntatis, coniuncta
 æstimationi, rei cuiuspiam, quam sibi con-
 uenientem esse iudicat, nunquam enim
 voluntas de re aliqua letatur, nisi quando
 illam appetit, illāque oblectatur. Quod
 tamē de gaudio actiuo accipi debet, quod
 tunc euenit, quando anima distinctē ma-
 nifesteque intelligit illud de quo letatur,
 in eiusque situm est potestate de illa letari
 vel non letari. Est enim aliud gaudium
 passiuum, in quo potest seipsam repeti-
 re anima letantem seu fruientem, nihil ta-
 men clari distinctique intelligendo (& in-
 terdum etiam intelligendo) vnde gaudium
 eiusmodi deriuetur. nec illo tempore sui
 arbitrij est, gaudium huiusmodi percipere
 vel non percipere. Atq; hac de re agemus
 postmodum. Nunc de gaudio in quantum
 actiuum est, ac voluntarium rerum distin-
 ctarum & manifestarum, duntaxat disci-
 remus.

Gaudium ex sex rerum vel bonorum
 gēte.

Quanta sit
 passionum
 istarum
 inter se co-
 nexio.

Ezech. 1.8.

Quocunq;
 se uerterit
 aliqua pas-
 sionum i-
 starum, co-
 quoque to-
 tam ani-
 mā illius-
 que poten-
 tias abstru-
 yas.

generibus oriri potest: videlicet, Temporalibus, Naturalibus, Sensualibus, Morali-
bus, Supernaturalibus, & Spiritualibus: de quibus ordine suo disputabimus, voluntatem rationi conformando, ne illis irretita & implicata vniuersam gaudij su-
am & efficaciam in Deo collocare præ-
termittat. Pro omnibus autem istis neces-
sarium est vnum præsupponere funda-
mentum, quod erit velut scipio, quidam,
cui semper inniti debemus, expeditq; illud
bene habere exploratum, siquidem est lux
cuius præsidio duci, hancque doctrinam
intelligere, & gaudium in omnibus istis
bonis ad Deum dirigere debemus. Est au-
tem, voluntatem de nulla alia re lætari, gau-
dereque debere nisi de illa, quæ ad hono-
rem & gloriam Dei spectat: & præterea
quod maximus honor, quem Deo exhibe-
re possimus est, secundum Euangelicam
perfectionem illi obsequi & deseruire,
quod autem limitibus istis non contine-
tur, nullius prorsus est valoris, nulliusque
homini vtilitatis.

CAPVT XVII.

In quo de gaudio, quod ex rebus temporalibus
percipitur, agere incipit. Docet etiam, qua
ratione gaudium in illis ad Deum
dirigi debeat.

Primum bonorum genus diximus esse
Temporalium; per temporalia autem
bona hoc loco intelligimus diuitias, domi-
nia, officia, aliaque; ambitiones, filios quoque;
cōsanguineos, & coniugia, &c. de quibus
omnibus lætari potest voluntas. Manife-
stum est autem, quam vanum sit homines
in opibus, titulis, statibus siue dominij,
dignitatibus vel officijs, & alijs rebus si-
milibus quas illi ambire solent, lætari: si e-
nim ex eo quod homo maioribus diuitijs

afflueret, sequeretur maiorem eum quoque
Dei famulum fieri; merito de diuitijs læ-
tari deberet: verū aliter se res habet, potius
enim esse possunt illi causa eum offendendi,
secundum Sapientis doctrinam, dicen-
tis: *Fili si diues fueris, non eris immunis a delicto.* *Ecl. 10.*
Quamuis enim verum sit, temporanea bo-
na nequaquam ex se ipsis in peccatum ne-
cessario impellere, sed quoniam vt pluri-
mum ex fragilitate humanā, cor nimium
illis afficitur & adhæret, ac in ijs, quæ Dei
sunt deficit, quod peccatū est: idcirco ait
Sap. *Non eris immunus a delicto.* Et propterea
Iesus Christ. Dominus noster, diuitias
appellauit in Euangel. spinas, vt intellige-
remus eum, qui voluntate illas contrecta-
uerit, peccato aliquo sauciandum: qui autē
seminatus est in spinis, hic est, qui verbum
audit, & sollicitudo seculi istius, & fallacia
diuitiarū suffocat verbū &c. Illa etiā ex-
clamatio Saluatoris iure metuēda apud S.
Math. *Amen, amen dico vobis, quia diues diffi-* *Math. 19.*
cile intrabit in regnum celorum, id est, qui in *24.*
eis gaudium suum reponit: id ipsum innuit,
non debere nimium hominem in diuitijs
lætari, cum tanto se salutis sempiternæ dis-
criminari propter eas obijciat. Ad diuertend- *Ps. 11.*
um nos etiam ab isto gaudio Dauid dixit:
Diuitie si affluant, nolite cor apponere: non
placet plura in re ad eō manifestā congere-
re testimonia: quando enim illa, quæ de ijs
dicit Salomon in Ecclesiaste mala, recen-
serem, Vanitas vanitatum & omnia vani-
tas: qui tanquam sapientissimus homo, *Ecl. 1.*
& qui plurimis opibus abundauerat
proprio edoctus experimento dixit: Om-
nia, quæ sub sole erant, vanitatem esse
vanitatum, & spiritus afflictionem, van-
amque animi sollicitudinem, & illum, qui
amaret diuitias, nullum ex illis emolumē-
tum eliciturū. Diuitias quoque, reseruari in *L. 12. 20.*
malum Domini sui, sicut factum in Euan-
gelio legimus, vbi ille, qui quoniam pluri-
mo

B.

Iohannis
de CruceOpera
Mystica

NVI

124